

Antoni Rut. Klasyk fotografii krajobrazu, ujmującego malarstwa, czystej fotografii, wyrafinowanego warsztatu, specyficznego gatunku nacechowanego pełnią światła i wirującym powietrzem wypełniającym obraz nieba. Wsłuchuje się w siebie, w swoje wnętrze, w swoją duszę i serce by lepiej, pełniej, głębiej oddać w swoich pracach piękno przyrody. Jest jednym z ważniejszych inicjatorów i twórców zaplecza artystycznego i ruchu fotograficznego w Polsce. Współpracował z wieloma galeriami i muzeami krajowymi i zagranicznymi m.in.: Galerią Miejską w Charkowie, Galerią Centre Gryonnaise w Szwajcarii, Galerią Miejską Arsenał w Poznaniu, Muzeum Narodowym w Poznaniu, Muzeum Narodowym Rolnictwa w Szreniawie, Muzeum Zamek Górków w Szamotułach, Muzeum Średzkim Dwór w Koszutach, Muzeum Ziemi Czarnkowskiej w Czarnkowie i in. Swoje prace prezentował 929 razy m.in. w 65 wystawach indywidualnych (65 tytułach) eksponowanych w muzeach i galeriach w Polsce oraz Francji, Belgii, Grecji, Holandii, Hiszpanii, Danii, Słowenii, Serbii, Macedonii, Czarnogórze, Szwajcarii, Niemczech, Austrii, Chinach, we Włoszech, na Ukrainie i Węgrzech a przede wszystkim, w latach 1982–2005 we własnej Galerii Fotografii „Fotoplastykon" w Poznaniu, której uroku dodawał stojący w niej ponad 50 lat fotoplastykon. Galeria nie była działalnością gospodarczą, istniała wyłącznie dzięki jego zamiłowaniu do fotografii trójwymiarowej. Wszystkie działania wynikały z jego pasji artystycznego zapisywania na światłoczułym papierze ulotnych chwil, nostalgicznych miejsc, skrywanych dążeń i namiętności człowieka oraz potrzeby umożliwienia wielu artystom konfrontacji na polu kultury i sztuki. Antoni Rut wziął udział w 290 wystawach zbiorowych. Zorganizował i był kuratorem 307 wystaw w Polsce i zagranicą, m.in.: „Bezdroża wyobraźni" (2004) środowiska poznańskich artystów fotografików w Galerii Miejskiej w Charkowie; „Fotograficy z Charkowa" (2004) w Galerii Miejskiej Arsenał w Poznaniu; „Impresje poznańskie", „Refleksje na koniec wieku" (2000) oraz „Obszary Wyobraźni" (2004) członków Okręgu Wielkopolskiego Związku Polskich Artystów Fotografików w Muzeum Narodowym w Poznaniu; „Nasza Wielkopolska" Oddziału Poznańskiego Związku Artystów Plastyków w Solalex w Szwajcarii; „Wrażenia i refleksje" (2017), „Zderzenia" (2019) Wielkopolskiego Związku Artystów Plastyków w Muzeum Narodowym Rolnictwa w Szreniawie.

W latach 1996-1999 pełnił funkcję wiceprezesa OW Związku Polskich Fotografików Przyrodniczych. W latach 1999-2002 sekretarza, a w latach 2002-2005 wiceprezesa Okręgu Wielkopolskiego. Związku Polskich Artystów Fotografików. W latach 2003-2005 wiceprezesa a od 2009 r. prezesa Oddziału Poznańskiego a w latach 2009-2015 członka Zarządu Krajowego Związku Artystów Plastyków. Od 2015 r. jest prezesem Wielkopolskiego Związku Artystów Plastyków.

Jest pomysłodawcą i organizatorem szesnastu edycji Ogólnopolskiego Konkursu Fotografii „Przestrzeń wyobraźni", dziesięciu edycji Ogólnopolskiego Salonu Fotografii „My Koziorożce" oraz dziewięciu edycji Poznańskiego Salonu „Robinsonada". Jest organizatorem sześciu poznańskich edycji Ogólnopolskiego Festiwalu Diaporam Cyfrowych. Jest autorem albumu fotografii „Wierzby wielkopolskie". Przez osiem lat prowadził kursy fotografii, na których ponad pięciuset słuchaczom wpoił zasady artystycznego spojrzenia na otaczającą rzeczywistość i przedstawiania wizj i przemyśleń w nowatorski niespotykany sposób.

W 2003 roku otrzymał Srebrny Medal Fotoklubu RP „Zasłużony dla Fotografii Polskiej". W 2010 roku odznacz został przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego Brązowym Medalem „Gloria Artis". W roku 2012, w roku jubileuszu 45-lecia pracy artystycznej Zarząd Województwa przyznał Nagrodę Marszałka Województwa Wielkopolskiego w dziedzinie kultury. W roku 2013 odznaczony został przez Prezydenta RP Złotym Krzyżem Zasługi. W 2017 roku odznaczony został przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego Srebrnym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis". W 2018 r otrzymał Medal "Za zasługi dla fotografii Polskiej" nadany przez kapitułę Fotoklubu RP w setną rocznicę odzyskania przez Polskę Niepodległości.

W książce „Antoni Rut" profesor Uniwersytetu Artystycznego Stefan Wojnecki napisał:

„...Reasumując, na twórczą aktywność Antoniego Ruta składa się zarówno jego dorobek artystyczny, jak i organizacyjny. Bardzo trudno rozstrzygnąć, który z nich ma poważniejszą rangę w kulturze kraju. Jednak jedno jest pewne: dopiero całość jego aktywności tworzy niepowtarzalną sylwetkę człowieka, bez reszty oddanego polskiej kulturze wizualnej..."

Leszek Lesiczka
krytyk sztuki, redaktor Foto Zeszytów

www.wzap.info
www.fotoplastykon.com.pl
www.mdkwagrowiec.pl

ANTONI RUT

rytmy światów

Miejski Dom Kultury W WĄGROWCU

wystawa fotografii

***kurator:* Leszek Lesiczka**

Galeria Miejskiego Domu Kultury w Wągrowcu

23.11.2019 - 6.01.2020

Wernisaż wystawy 23.11.2019 r.

RYTMY ŚWIATÓW ANTONIEGO RUTA

Twórczość Antoniego Ruta nieoczywista, zadumana nad tajemnicą życia, ukierunkowana na piękno w pewien sposób koresponduje swoją wizją ze zdaniem Kanta: „Niebo gwiaździste nade mną, prawo moralne we mnie". Rut wszedł jakby w siebie i trwa tam, z zainteresowaniem, z pewną radością oczekując najlepszego.
Jest to odczucie rzeczywiste, mistyczne i zarazem mityczne, wywołane autentycznym przeżywaniem siebie, wsłuchiwaniem się w zegar własnego trwania. Antoni ustawicznie, ciągle, nieprzerwanie tworzy swoje obrazy, obejmuje je, wręcz wtula się w nie, wypełnia sobą ramy, jakby symbolicznie wyrażając zgodę na swój artystyczny los. Systematycznie powraca do czasu uważnego wsłuchiwania się w siebie oraz kontemplacji wzrastającej twórczości. Od odczuwania świata sensualistycznie, przechodzi do pewnego trwania, pogrążania się w filozoficznej refleksji. Określając twórczość Antoniego Ruta, można by nazwać ją upartym zmaganiem się człowieka z przydanym mu na zawsze losem Artysty. Wewnętrzne determinanty tej sztuki są jednak złożone.
Patrząc na jego fotografie i fotografiki zauważamy, że mamy do czynienia z czystą wyobraźnią pozwalającą udanie odtwarzać mechanizmy podświadomości, snu, kolejnych fal i impulsów rzeczywistości, zdumiewających wizji. Jest w tych barwnych zapisach pewna tajemnica, której rozwikłać nie można. W tej twórczości wszystko jest odkrywaniem i wszystko jest poszukiwaniem. Wydaje się, że kluczem do tych zdarzeń fotograficznych jest znajomość świata, jego umiłowanie zderzone z wyobraźnią. Autor imponuje szerokim spektrum tematyczno-malarskim, niepowtarzalnością poetyckiego widzenia i siłą artystycznego wyrazu. W jednolitych, kunsztownie rozbudowanych i utrzymanych konsekwentnie do końca obrazach, zadziwia prostota i śmiałość zarazem w ukazywaniu poetyckich krajobrazów.
Do najpiękniejszych zabiegów dokoła fotografii należy odświeżanie powszechnie używanych schematów artystycznych. Najpospolitsze, najbardziej znane obrazy odkrywają nagle niespodziane znaczenie i olśniewają potęgę utajonego życia. Wydobywa się z głębokich złoży to, czego słowa nie zdołały wyrazić.
Jak to się dzieje, poucza analiza artystycznie wymownej i zarazem głębokiej, ekspresyjnej fotografii Antoniego Ruta. Analiza posługiwania się obrazem, która nierozerwalnie związana jest z nauką spostrzegania i myślenia.
W nowych, śmiałych formach wypowiada szczere przeżycia artystyczne. Wyzwolony z rutyny i schematyzmu dąży do swobody wyrazu. Jego uduchowiona, wizjonerska, ekstatyczna fotografia wyrasta ponad różne doktryny.
Ma jakiś urok świeżego przeżycia, czystości kolorytu, jaki oko fotografika zdobywa w zetknięciu ze światem rzeczywistym. W jego obrazach nietuszowana radość z przeżycia natury nierozdzielnie łączy się z refleksją konstruktora obdarzonego wrodzonym instynktem formy. Przeżywanie „artyzmu" wciąga go głęboko w nurt życia, w źródło esencji, praw i wartości, przy równoczesnej transformacji nurtu egzystencji (codzienności i przypadkowości). Artysta nie tylko myśli, ale przygląda się swoim myślom i uczuciom, wybiera i wartościuje. Autor potrafi czerpać z rzeczywistości: przeżycia własne lub cudze, fakty zasłyszane lub przeczytane. Jednocześnie można w jego twórczości odnaleźć wiele cech własnego charakteru i dumę, ekscentryczność, szczerość i nieustępliwość w przekonaniach. I jedno jest pewne, iż praca artysty nie jest nigdy łatwa, jeśli twórcy zależy na niej naprawdę. Patrząc na te obrazy wszystko wydaje się autentyczne, choć może pochodzić z wyobraźni, wzięte z rzeczywistości, lecz owa rzeczywistość obiektywna, namacalna i nieraz zarejestrowana na szkicach, służy celom rzeczywistości nadrzędnej, subiektywnej, duchowej, na nowo stworzonej. Prace te wprowadzają pewien klimat tęsknoty za czymś, co prowokuje by pójść za marzeniem, aż do końca…

Leszek Lesiczka